

ZPRAVODAJ

8.
1992

62. JIRÁSKOVA HRONOVA

PÁTEK 7. SRPNA

střípky

Divadelní smečka PRŮVAN si dovolu-
je upozornit všechny účastníky 62.
Jiráskova Hronova, že náš vedoucí
a spoluautor KROKA A JEHO DCER je
již několik let šťastně vdán, nikoliv
však za šťastného pana Hlávku (jak
je uvedeno v hronovském buletinu),
ale za nešťastného pana Bláhu -
soustružníka Kovosvitu, Sezimovo
Ústí II. Divadelní spolek Průvan

Pozdrav z Vysokého Hronovu!

Na pouhé dva dny jsme přijeli pozdravit
se s divadelními přáteli a hronovským
festivalem. Pilně jsme se rozhlíželi kolem,
abychom zachytili vše dobré, co vyhovuje
pestrému ochotnickému národu. Prošli
jsme Hronovem a konstatovali s obdivem,
že se všude v nových krámcích a po-
hostinných provozovnách objevuje duch
přehlídky. A divadla? Věřu, že je z čeho
vybírat, na chuť si přijde každý. Odjíždíme
neradi, ale hřeje nás pocit pospolitosti
ochotnických divadelníků.

Přejeme zdar přehlídce teď i napřesrok!
Svatava Hejralová
předseda PV KDP Vysoké nad Jizerou

Bratislava 29.7.92.

Moji milí Hronovčania,
spomínám na Vás po tieto dni a držím
palce, aby ten 62. J.H. bol vydarený,
úspešný a plný pohody.

A v koutku duše doufám, že ten 63. bude
zas časoslovenský. Pro mne a mnoho
dalších zůstane n á š , ať bude jak bude.

Vaša Olga Lichardová
To, že píšem kus slovensky a kousek česky
není náhoda, ale úmysl.

Hodnocení soutěže zpravodaje
„O nejlepší situaci u stolu“
proběhne dnes v 19.30 h. před
Jiráskovým divadlem za účasti
odborné žirý.

POLDOVI V PATÁCH

Smích při kriminálním filmu? Je
to možné v americké policejní
komedii s Michaellem J. Foxem
a Jamesem Woodsem v hlavních
rolích.

Dostali jsme dopis od „Sdružení pana Jana pro randu
a kulturně společenský život - Werichovců“:

*Jsmo pro: Spravedlivý svět, zdravou přírodu, lidskost
a pokrok.*

*Jsmo proti: Lidské blbosti ve všech jejích podobách, neboť:
Nejhorší karambol je srážka s blbcem.*

Jsmo společenství, které se vyvíjí podle názorů většiny členů.
Prvořadým záměrem je udržovat a rozšiřovat poslání, které nám
svým životem i tvorbou předal Jan Werich a jeho přátelé i ná-
sledovníci. Především pokud jde o optimismus, moudrý humor, ale
i bohapustou randu. Chceme žít plný a plodný život. Členství není
omezeno věkem, vzděláním, národností, náboženstvím, nebo barvou
pleti. Nezbytnou podmínkou je však smysl pro humor a občanská
slušnost. Každý člen je sám sobě zodpovědný za život naplněný
laskavostí a činností. Přesvědčuje příkladem. Členové se sdružují
v místech do Shluků Werichovců a volí si přehrášili bidelníků, kteří
poštuchují ostatní, aby byla pořád nějaká randa. Také se starají
o zakládání Hloučků pana Jana především mezi mládeží, s cílem
vytvořit dobrou partu pro jakoukoliv smysluplnou činnost. Za své
si berou Moudro, které poslal Jan Werich Bavidélku Per pedes:
DRŽTE SE ELÁNU, TO JE NEJLEPŠÍ DROGA!

Sídlem sdružení je Ostrava, kde se schází a dává podněty k činnosti
Sbor centrálních bidelníků (SCB), kterému předsedá bidelník fede-
rální. Volení jsou na Valném shluku Werichovců (VSW) svolávaném
co dva roky. Vrchní bidelníci, kteří předsedají Sboru bidelní-
ků místních, kde jsou voleni prostou
většinou, se mohou zúčastňovat všech
zasedání SCB, která jsou oznamována
ve zpravodaji Obšťastník, rozesílaným
všem řádným členům spolu s Osvoboze-
nou revuí, vydávanou v novinách MSD.

Dále jsou vydávány zpěvníčky, kazety,
sborníky, plakáty, odznaky atd. Pořádá-
ny jsou výstavy, popovídání s pamětníky,
výlety, soutěže, Zresrandování apod.
Vyrcholením činnosti je Werichiáda
pořádáná na Kampě na podporu zříze-
ní Střediska osvobozené kultury V+W
z domu, kde pan Werich bydlel.

Právoplatné členství vzniká přihláškou
a úhradou příspěvku, který stanoví VSW.
Zatím je to ročně 50 Kčs. Učni, studenti,
vojáci, matky samoživitelky a důchodci
25 Kčs. Děti do patnácti let 10 Kčs. Člen-
ství se každý rok obnovuje do konce
prvního čtvrtletí. Členská legitimace je
platná jen s vlepeným ústřížkem složen-
ky, či potvrzením a opravňuje při koupi
publikací a při akcích ke slevě a k účasti
na všem, co Sdružení pořádá. Řádné člen-
ství zaniká nezaplacením příspěvku, ale
člen zůstává v evidenci a může kdykoliv
svoje členství obnovit a získat tak výhody
i každoroční prémii pro řádné členy.

Máte-li zájem o členství, pište na
adresu:

Karel Bartovský - Werichova 402,
Markvartice, 747 14 Ludgerovice.

OSOBNOSTI

Ivan Vyskočil

Divadelní životoběh šťastně poznamenala studia na DAMU na přelomu 50.
let, kdy ještě zažil učitelskou generaci: J. Plachý, L. Pešek, J. Frejka, R. Krejčí...
Poté ovšem zjistil, že divadlo, které se v té době oficiálně provozovalo, ho
nezajímá, a dal se na studium psychologie a filosofie FF na UK. Člověk - toť
provokativní otázka. „Divadlo je v tom, že se lidé sejdou - zážitek společen-
ství.“ J. Suchý - Reduta - Text - appeal. Spoluzakládá divadlo Na zábradlí, pak
byl odtud „odejíd“, nějaký čas Reduta, znovu „odejíd“, zakotví na LŠU pro
pracující (17 let svobodně tvořivé školy). Blízká spolupůlčelnice Zdena
Josková: „I. V. kráčí s pochodní, já jdu s polní lopatkou a zajišťuji dobytá
území“. Věřím, že spouště svých žáků rozkrýli prostřednictvím divadla
území v sobě netušená.

Mimo to průběžně od r. 1964 NEDIVADLO - setkávání přátel, ne instituce.
(např. Malý Alemáš, Cesta do Úbic, Haprdáns + literární tvorba.) Po
„vítězném převratu“ přichází na DAMU, vytváří novou katedru „Autorské
tvorby a pedagogiky“, k 1.6.1992 jmenován profesorem. Blahopřejeme.
Vzácně moudrý typ pedagoga, který nevede své žáky k „vytčeným“ cílům,
ale vytváří PROSTOR pro RŮST.

Nevadí mi, že miluje Becketta, kterého nemám rád
Nevadí mi, že miluje Franze Kafku, kterého nechápu
Nevadí mi, že miluje Tennessee Williamse, kterého nesnáším
Nevadí mi, že miluje Ionesca, který je mi cizí
Nevadí mi, že horuje pro Jean Paul Sartra, který je mi odporný
Nevadí mi, že zbožňuje Albeeho, který se mi hnusí
Ale za to, jak ses včera koukla na Ivana Vyskočila,
za to ti rozbiju hubu

Ačkoliv, je mi jinak docela sympatický.

(J. R. Pick ve sbírce „7 kytic pro buvola“)

DNES:

- 9.00 Klub mladých divadelníků
- 9.30 Diskusní kluby
- 13.30 Setkání ochotníků k otázce
regionálních přehlídek
- 15.00 „Indické pohádky“
DDS Hudradlo Zliv
- 16.00 Tisková beseda
- 17.00 „Trakař aneb Velké vynálezy“
LS „C“ Svitavy
- 17.00 „Indické pohádky“
DDS Hudradlo Zliv
- 18.00 Koncert Machovské dechovky
- 19.30 Hodnocení soutěže „O nejlepší
situaci u stolu“
- 20.00 „Trakař aneb Velké vynálezy“
LD „C“ Svitavy
- 21.15 „Poldovi v patách“ - film
- 22.00 Divadlo na trase

SOU V. Poříčí
třídy SOU vedle ZŠ

VS Slavie

Sokolovna
klub JD

JD

Sokolovna
park AJ

před JD

JD

dvůr ZŠ

ZÍTRA:

- 9.00 Klub mladých divadelníků
- 9.30 Diskusní kluby
- 15.00 „Tzv. SCI-FI“, DS Děčín
- 15.00 „Pohádka o modré niti“
DS Minidiv Ostrov n. Ohří
- 17.00 „Pohádka o modré niti“
DS Ostrov n. Ohří
- 17.00 „Tzv. SCI-FI“, DS Děčín
- 19.00 „Nejkrásnější válka“
DS Minidiv Ostrov n. Ohří
- Po ukončení představení v JD - závěr festivalu před budovou divadla.
- 21.15 „Nebezpečný útěk“ - film

SOU V. Poříčí
třídy SOU vedle ZŠ

Slavie

Sokolovna

Sokolovna

Slavie

JD

dvůr ZŠ

ALFA
s. r. o. OMEGA
LHOTA 170

549 41 Červený Kostelec

vyrábí a dodává
shrnovací stěny **VARIANT**

Hyde: „Mohla dnes chválit? A to v českém jazyk? (pan Hyde se zjevně za těch pár dní v Hronově hodně přiučil - pozn. redakce) Velmi se mi líbila ta veselá táborákové divadlo. (Pan Hyde chtěl pravděpodobně říci tábořské; přecházíme

raději opět na tlumočení z angličtiny.) Opravdu je škoda, že se to nehrálo někde venku při ohni či v zahradní hospůdce. Některé věci byly na mě trochu „košilatější“, ale jiný kraj - jiný mrav, říkal jsem si. To bylo opravdu totální autorské divadlo. Autorka si ho sama napsala, sama zrežisovala, sama si v něm zahrála, sama se mu i smála. Tím spíš by mě zajímalo, jak vypadaly ty jednoaktovky, které se v Želči umístily od 2. místa dál.”

(Doktor Jekyll zůstává sedět s otevřenými ústy.)

Povím vám příběh z Hronova, který mi vyprávěl Divák číslo 7. „Dávám jim pět minut!“, procedil skrze zuby a houpavým krokem veplul do sálu, s rukou bloudící nebezpečně poblíž propisovačky. Pořadatele si změnil ledovým zrakem o tak nízké teplotě, že se nebohý muž pro jistotu nechal přeložit do bělošského divadla v černošském předměstí Johannesburgu. Lehkým kývnutím pozdravil svou platonickou lásku Rozárku (Nešťastní pisálkové ze Zpravodaje ani netušili, že si svými diletantskými odsudky karlovarských Amorem střelených předplatili místo na hřbitově obutých), odsunul dvě řady diváků a pohodlně se usadil v sále, který se zaplnil jeho obdivovateli, plagiátory a sběrateli jeho autogramů (mj. Petrem Léblem, Ludkem Richtrem a profesorem Ivanem Vyskočilem). Ze začátku to vypadalo, že Průvan provětrá v důkladném kritickém uragánu - slůně Pyjda se totiž nedostavilo a na jevišti se odehrávaly spíše divadelní transvestie než travestie. „Odkud je mi ten humor povědomý,“ říkal si. „Z besídky na lyžařském výcviku základní školy, z posledního zvonění na střední škole, z večírku na vysoké škole, z vojenského povyrazení v duchu rota baví rotu... Tam i onde. Kousek po kousku. Sranda pro randu, pro kamarády, známé, ale proč pro divadlo??“ Nepochopil, minul se s poselstvím z dávných časů, když tu náhle... Hýkal, chrochtal, prskal, dusil se, svíjel v křečích na židli, pod židli i ve vzduchu až v nezvládnutelném záchvatu smíchu vyrazil z hlediště, aby se po chvíli vrátil a s mikroskopickým zaujetím dílko dosledoval. Pochopil, proč Průvan přijel do Hronova a pochopil také, proč do Hronova musel přijet i on. Pod bělostnou řízou jedné z Krokových dcer se totiž skrýval jeho velitel z vojny - major Š.

„A co ti předchozí?“, otázal jsem se opatrně. „Ach, myslíš retrospektivního ochotníka, uklízečku, Nuchina a Kubu Grundleho s Markétou... Víš, chlapče, nebýt osudového setkání s českou mytologií, tak bych snad doplnil album zločinců ochotnického divadla o zatykač na toho, kdo jim namluvil, že jsou důležitější než text. Narozdíl od pana Brodského jim nestačí pohnout malíkem a zvednout obočí

„Ale víš, chlapče, ani nevím, proč ti to povídám. Kdybys jim ten příběh někdy vyprávěl v táborového ohně nebo v saloonu při sklence whisky a partičce pokeru, tak budou přesvědčeni, že mluvíš o někom jiném. Nebo tě vyzvou na souboj, protože u nich budeš jen prašivý kojot, který se sice setkal s prezidentem Lincolnem, ale o Pohárku SČDO toho ví tolik, co Siouxové v rezervaci.”

Chvilí jsme mlčky seděli u dohasínajícího stánku, dopjeli ohnivou vodu, až zmizel svým charakteristickým krokem nájemného střelce ve tmě.

A přátelé, tento příběh je pravdivý. Jen já mám jizvu nad okem a můj jméno je

Zdeněk Aleš Tichý
alias Divák číslo 7

ODNĚKUD NĚKAM

Včera odpoledne mě na představení mladého recitačního kolektivu z Břeclavi opustil poslední zbytek duševních sil. Ospalý tón intelektuálního žvatlání devíti protagonistů zasáhl mé biologické nitro přesně v místě, kde se bdění mění ve spánek. V té chvíli jsem již nebyl schopen obrany. Vedra se táhnou a přítomnost některých „kolegů“ z redakce je prostě k nevydržení. Ale zpět k divadlu.

Nezakrývám, že začátek představení jsem prostě prospal. Soudný čtenář jistě poznal, že jsem k tomu měl důvod. Vyrušilo mě až publikem fanaticky přijaté řešení zlomu celé inscenace všemi těmi prostými prostředky. Nepopírám, že vizualizace poezie je nutná a když se mluví o návštěvách mimozemských civilizací, může se někomu tento způsob kontaktu jevit adekvátní. V té chvíli mi tah celého představení připadá přece jen o trochu lepší, než na začátku. A ten nečekaný pohyb herců k publiku? Je to prostě cesta k divákovi a jako takovou ji považuji za možnou.

Dva pozitivní momenty z celého téměř 70-ti minutového představení mi ovšem připadají trochu málo, zvláště když uvážím, že kolektiv je téměř výhradně složen z mladých lidí, kteří by měli divadlo chápat jako možnost, či způsob výpovědi. Celé to bloudění Wernischovou poezií mi připadá prostě zbytečné. Snad bych se v ní lépe orientoval, kdyby se inscenace místo Odněkud někam jmenovala Odněkud nikam.

Pavel Němeček

DOZVUKY

Toto je jedna velká spekulace.

Téma: soubor z Pezinku. Proč? Nedal mi spát.

Smést cokoliv ze stolu je jednoduché. Vytvořit už složitější. V KMD hodnocení představení naprosto jednoznačné: POPRAVA. Proč?

Představení mi nedalo spát, právě z toho důvodu, že bylo jednoznačně zavrženo. V tom musí něco být. Co? Tuším, že PROVOKACE a velice systematická. Zavržení normy, jako zbytečné přítěže. Pokus o zadušení některých diváků jako by je chtěl odradit od shlédnutí tohoto.

Úvodní scéna - poslední večere: nuda.

Nuda? Naprosto záměrná přivádějící diváky k absolutnímu nezájmu a projevům netolerance.

Pak? Facka. Jste hnusní - takoví jste.

Foyer - žena odříkávající část role do bílých stěn. Muž tupě zírající před sebe, lhostejně drmolící nějaké věty. Před ním: popelnice. Na ní nápis: divadlo. Rojnice vojáků nás žene do sálu jako dobytek, očíslované. Nelíbí se Vám to?

Sál: štiplavý dým, modré světlo, sugestivní hudba, divný Hamlet kombinovaný s Ježíšem.

Souvislost je šokující? A kolik z nás je tak rádo považováno za Ježíše, přičemž jsou pouhopouzí ubožáci Hamleti. A opět herec staticky a lhostejně drmolící roli.

Neschopnost? Pár situací, o kterých se neví, jsou-li to nepodařené gagy, navíc naprosto sem nezapadající, či nepodařené šoky. Opravdu nepodařené?

Závěrečný souboj: příliš úspěšné zavraždění tří osob. Opravdu úspěšné? Vždyť zabít je někdy tak snadné. A jdeme ven.

Venku zakončení: nerozumím ani slovo. Hra na city? Směšné, vždyť není o čem diskutovat. Totální propadák. Se zadostiučiněním hledíme na ty ubožáky, kteří se snad snaží zachránit, co se dá. Nepodaří se jim to.

Ale vždyť oni nic zachraňovat nepotřebují!

Je to minimálně PROVOKACE! A velice zdařilá. Úspěch? Ano. V čem? Podařilo se jim, mladí divadelníci, aktivně se účastníci diskusí, nasrat nám přímo na hlavu. Toto je má velká spekulace a taky malá provokace.

Roman Sikora KMD

DS „Průvan“ Sezimovo Ústí - „Krok a jeho dcery“

(dobře to vědí), a tak všelijak pouli oči, pošukávají sebou, pochechtávají se a už dvě věty dopředu dávají znát, že řeknou sprosté slovo, aby se bylo čemu smát. Se svým souborem možná fungují jako slušní ochotníci herci, ale ponechání na jevišti napospas sami sobě se náhle proměňují ve figurky, které neváhají ze své osamělosti vyběhnout i pomocí začátečnického lomení a rozhazování rukama.

DS Regina Břeclav - „Odněkud nikam“

ÚTRŽKY Z DISKUSE KMD

Slunce vzejdi, vzejdi - seminář A

Pokusili jsme se oprostit od výkladu, který nám byl poskytnut před představením a soustředili jsme se na výrazové prostředky. Hlavními byly pohyb a hudba přesně podávající informace jak

v obecné rovině, tak v jednotlivostech. Silně na nás zapůsobila opravdovost vyzařující z herců, jejich vzájemná souhra. Představení bylo pro nás jedním z nejsilnějších zážitků.

FEMAD

Když FEMAD - festival mladého amatérského divadla - před dvaceti lety zásluhou tehdejšího středočeského KKS a za přispění Pavla Boška v Poděbradech vznikl, byl to téměř jakýsi trucpočník vůči normalizovanému Hronovu. Mluví se o „salónu odmítnutých“, i když oficiálním kritériem byla ona mladost (ducha) z titulu - tedy podnětnost, inspirativnost a jako vedlejší kritérium i sledování vývoje některých souborů tohoto směrování: vodňanské Šupiny, pražského Anebidivadla, ústecké Setuzy, rakovnického divadla AHA z Lysé...

Postupně se z FEMADu stala přehlídka toho nejživějšího, co se v amatérském divadle urodilo, a to nejen v Čechách a na Moravě, ale do značné míry i na Slovensku. Už už se stával „žatvou“... Byl natolik přitažlivý, že bylo nutno počít jeho účastníků z celé republiky regulovat a natolik provokativní (mj. i svými ostrými diskusemi), že vedení SKKS cítilo potřebu umravnit ho tlakem na zrušení některých inscenací pražského Jela a brněnského Ochotnického kroužku apod. To bylo koncem let osmdesátých.

Jako všude i tady se od té doby mnohé změnilo. Nejenže Pavel Bošek se usmívá a mračí už jen z obálky programové brožury (ostatně vzhledem k dnešní náplni FEMADu spíše jen z tradice), nejenže FEMAD musel být pro letité opravy v poděbradském zámku přenesen o několik kilometrů dál, do slavníkovské Libice nad Cidlinou, ale hlavně se cosi změnilo v společensko-divadelní atmosféře.

Hronov se otevřel, změnil se v mezioborovou přehlídku, čímž v mnohém převzal bytí funkci FEMADu, a divadlo přestalo být téměř jedinou možností smysluplného tvořivého uplatnění a vyjádření odlišného názoru; lidé začali mít i jiné zájmy, jiné povinnosti, jiné potřeby, je mihn čas, mihn peněz na cestovné, na noclehy, na stravování... - s výsledkem známým po listopadu ze všech přehlídek: je mihn lidí.

A tak se, s šťastnou včasností, změnila i náplň FEMADu. Stal se mezioborovou přehlídkou („žatvou“) divadla pro děti (s občasným experimentem nakolik je pro děti přijatelné i divadlo pro dospělé - svitavský Hamlet se přes své nepochybné kvality ukázal pro děti těžko stravitelný, letos bude podniknut podobný experiment s Léčbou neklidem), „žatvou“ stojící však mimo systém oborových přehlídek jednak tím že zde jsou i divadla profesionální, jednak tím, že na FEMAD se nevybírá jen na základě výsledků na národních oborových přehlídkách, ale i jinými cestami (letošní Gilgameš z Třeboně např. neprošel dosud žádnou přehlídkou).

V průběhu dvou víkendů je tu k vidění cca 15 inscenací činoherního divadla dospělých pro děti, loutkářských inscenací a dětských souborů, a to prakticky z celé republiky a od amatérů i profesionálů. Nejde o to porovnávat jejich úroveň či sestavovat žebříčky, nýbrž zkoumat fungování inscenací pro děti, to jest odhalovat jednak zevnitř (od divadla), jednak zvenčí (od dětského diváka) cože, když a jakže to v inscenaci pro dítě funguje či nefunguje a proč, jakož i co od divadla pro děti chceme. Proto jsou v každém víkendu vedle představení i tři diskuse divadelníků a lidí zabývajících se dětem a uměním pro ně. Nemělo by jít o komplexní rozbor inscenací, nýbrž především o posílení jejich vztahů k dětskému divákovi vzhledem k jeho potřebám a možnostem a vzhledem k nárokům uměnovědy a dalších oborů spjatých se sférou komunikace, percepce a působení umění. Tyto názory se pak konfrontují s názory skupiny dětí získávanými různými netradičními metodami (hry, rozhovory, přehrávání viděného, kreslení, vymýšlení podtitulu...).

Úroveň hraného (nerad používám termínu „činoherního“, neboť ten označuje už žánr) divadla pro děti v jeho větvi amatérské i profesionální je - žel pro tu druhou - v mnoha případech srovnatelná. Ostatně profesionální herecké produkce pro děti není mnoho. Ze státních divadel se jí výlučně věnuje jen Divadlo na Starém Městě (dřívější Wolkrovo). A pak agentážní skupiny, které však namnoze spíše využívají velké poptávky, než aby nabývaly kvalitu z vnitřního přetlaku (což platí i o řadě agentážních skupin loutkových). O špičce jako staticky relevantní skupině se dá hovořit a i ztěž - jde spíš o jednotlivá díla - byl leckdy účtyhodná - která se snaží FEMAD postupně mapovat.

Relativně nejvyrovnanější a na nejvyšší úrovni jsou špičky v loutkovém divadle, i když je třeba poznamenat, že je to špička nepříliš široká (v profesionálním divadle ji tvoří hradecký DRAK, liberecké Naivní a střídavě úspěšná plzeňská Alfa) a i za ní se prostírají plně průměru zakončené bezednými propastmi. Je smutným (jak pro koho) faktem, že kvalitativní dělící čára nejde mezi loutkovým divadlem profesionálním a amatérským, nýbrž napříč jimi, a že řada amatérských souborů může s profesionálním soutěžit bez obav o úspěch.

Dětské soubory svojí stabilní špičce mají a ta přináší vcelku stabilní kvalitu.

FEMAD se koná vždy o 2. a 3. víkendu v září v Libici nad Cidlinou. Jeho cca 16 inscenací, střídajících se s diskusemi (chvilu času je až pozdě večer) je vybíráno programovou radou na základě tipů z oborových přehlídek aj; tip na zajímavou inscenaci je možno poslat i na adresu ARTAMA. Uzávěrka: polovina června.

Seminaristé pro shlédnutí představení a diskusi o nich platí účastnický poplatek 20 + 20,- Kčs, za nějž mají hrazen nocleh, vstupné a seminář. Je možno vzít sebou i vlastní děti ve věku od 7 do 17 let. Přihlášky do 31. července na adresu ARTAMA, Sněmovní 7, 118 22 Praha 1.

Vychází programová brožura, zpravodaje není.

Program 20. FEMADu 1992:

pá 11. 9.

19.30 DIVADLO KONZERVATOŘE v Praze: E. Bryll, K. Gärtnerová - Malované na skle

21.30 ČMUKAŘI Modřišice: Saki - Léčba neklidem

so 12. 9.

9.30 HUDRADLO Zliv: M. Slavík - Indické pohádky

13.30 DS Boleradice: A. Jirásek - Lucerna

17.00 LS V BOUDĚ: Kolektiv souboru podle R. Kiplinga - Příběh prvopočátku aneb Jak to bylo se zvířátky

19.30 NAIVNÍ DIVADLO Liberec: I. Peřinová - Pohádka do dlaně

21.00 LUDUS Bratislava: M. Ramls - Čtvrté přikázání

ne 13. 9.

9.30 DRAK Hradec Králové: J. Vyšehlíd - Naladte si vidličku anebo Otevřené uši nejlip hudbě sluší

pá 18. 9.

19.30 TRNAVSKÉ DIVADLO: L. Kočan - Génus

21.00 PEKUF Třeboň: A. Kohoutová (podle sumerského eposu) - Gilgameš

so 19. 9.

9.30 STŘÍPEK Plzeň: I. Faitlová (na motivy V. Cibuly) - O statečném Uladinovi a krásné Omně

11.45 3. ZUŠ Plzeň: J. Havel - Chodící jitrnice, D. Radovič - Pohádka o šedých a bílých myších, A. de Saint Exupery - Malý princ

DDS ZUŠ Písek: M. Husinecká (podle M. Lukešové) - Jak si mochohmúrka zelená hledala ženicha

14.00 HUSA NA PROVÁZKU Brno: E. Tálská (na motivy B. Němcové) - Svět snů

18.15 MĚSTSKÉ DIVADLO v Mostě: B. Němcová - Babička

20.45 DIVADLO M České Budějovice: W. Shakespeare - Večer tříkrálový

ne 20. 9.

9.30 BOŘIVOJ Praha: M. Mašatová - Jak se hledají princezny

Luděk Richter

Jsem velmi rád, že s poskytovanými službami v loňském roce byla vyslovena spokojenost. Nemohu však připustit myšlenku, že občerstvovací služby zajišťované našimi zaměstnanci budou uskutečňovány tzv. na koleně. Právě s ohledem na charakter naší školy nelze souhlasit z odborného hlediska ani s kladným hodnocením loňského „lidového laskavého klubu“ na našem MD. Máme-li totiž v době dovolených - oficiálně zajišťovat kromě služeb ubytovacích i služby stravovací, nelze k věci přistupovat amatérsky. Pro letošní rok jsme zvažovali možnosti, zda z důvodu stavebních úprav služeb stravovacích vůbec nabízet. Pokud jsme se tak rozhodli, pak jen díky obětavosti údržbářů, uklízeček, mistrů odborné výchovy a vychovatelů, kteří během měsíce července pomohli s přípravnými pracemi.

Kritiku nemohu přijmout z několika důvodů:

- z hlediska odborného je nesprávné pojata

- z hlediska přístupu našich pracovníků je nespravedlivá

- z hlediska novinářské etiky podsvědčuje čtenáři falešné cíle vedení domova mládeže (žádný zisk není naplňován, pokud budeme mít cíle reprezentační - pak tedy bez uvozek)

- hledisko zodpovědnosti za objekt v hodnotě několika desítek milionů Kčs pravděpodobně pisatel sloupce nedokáže domyslet.

Protože zajištění chodu DM věnujeme s vedoucím DM péči od počátku JH, musím též konstatovat, že na rozdíl od kritika, máme i řadu informací pochvalných.

Tito hosté pravděpodobně lépe vytušili naše cíle do budoucna, a proto bych si přál, abychom v této orientaci pomohli tímto stanoviskem i pisateli kritických řádků.

S pozdravem
Ing. Vladimír Štěpánek
ředitel SOU

Pozn.: Zmiňovaný příspěvek byl ze strany redakce pouze stylisticky zformulovaným názorem, který nám přišel sdělit s žádostí o zveřejnění některých z ubytovaných. -La-

Vydává organizační štáb

62. Jiráskova Hronova

Šéfredaktor:

Luděk Richter

Redaktoři:

Lenka Preňková

Zora Vondráčková

Petr Lébl

Pavel Němeček

Technický redaktor: Marek Zhibo

Tisk: Grafické závody Hronov, s. r. o.

Cena: 2 Kčs

PCCCONTACTSATO
spol. s r. o.

- prodej papírenských výrobků a potřeb
- sanitní, instalatérské a topenářské práce

KÁSPAROVA 246
463 12 LIBEREC
Tel./FAX: 048/20076